CALEX-HLK LTD

lwn.

NORDIN ABDUL HAMID & SATU LAGI

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
NIK HASHIM JC
[SAMAN PEMULA NO: R2-24-6-92]
14 MAC 1997

PROSEDUR SIVIL: *Afidavit - Keteraturan - Afidavit menyokong saman pemula - Diikrarkan dalam Bahasa Inggeris - Tidak disetemkan dengan fee - Samada cacat - Samada kecacatan boleh diubati - Samada tidak boleh diterimapakai - Akta Bahasa Kebangsaan 1963, s. 8 - Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980, A. 41 kk. 4, 10(2), A. 92 k. 1 - Akta Mahkamah Kehakiman 1964, s. 3*

PERKATAAN & ISTILAH: *"Proceeding" - Seksyen 3 Akta Mahkamah Kehakiman 1964*

Plaintif dalam kes ini telah memulakan tindakan saman pemula terhadap defendan untuk suatu perintah. Sebelum pendengaran saman, defendan telah membangkitkan bantahan awal membantah bahawa afidavit yang diikrarkan oleh Sunita Ram Nandwani ('Sunita') tidak boleh digunakan kerana ianya diikrar dalam Bahasa Inggeris bertentangan dengan s. 8 Akta Bahasa Kebangsaan ('ABK') dan tidak disetemkan dengan fee yang berkenaan bertentangan dengan A. 41 k. 10(2) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 (KMT). Plaintif berhujah (i) bahawa s. 8 ABK tidak terpakai kepada pliding seperti afidavit Sunita dan oleh itu afidavit tersebut adalah teratur (ii) bahawa afidavit Sunita adalah suatu dokumen yang boleh disediakan dalam Bahasa Inggeris di bawah proviso A. 92 k. 1 KMT (iii) bahawa jikapun afidavit tersebut cacat ianya boleh diubati di bawah A. 41 k. 4 KMT.

Diputuskan:

[1] Prosedur mengenai penggunaan afidavit asal dalam prosiding adalah diperuntukkan di bawah A. 41 k. 10(2) KMT. Di bawah Aturan ini adalah jelas bahawa sesuatu afidavit asal tidak boleh digunakan dalam mana-mana prosiding melainkan jika ia terlebih dahulu disetemkan dengan fee yang berkenaan. Berdasarkan Lampiran B seperti yang dirujuk dibawah A. 91 k. 1, fee yang dikenakan bagi afidavit ialah RM8.

[1a] Afidavit Sunita yang asal dalam Bahasa Inggeris bersekali dengan terjemahannya telah dengan sengaja dimasukkan sebagai afidavit tanpa disetemkan dengan fee. Oleh kerana afidavit Sunita tidak disetemkan

dengan fee terlebih dahulu dan fee yang telah dibayar atas pemfailan afidavit-afidavit Timothy Siaw dan David Oh Kit Yan tidak boleh dipanjangkan untuk meliputi afidavit Sunita yang merupakan satu afidavit yang tersendiri dan berasingan daripada afidavit-afidavit peguam-peguam tersebut, maka afidavit Sunita di lampiran 1, 7 dan 13 tidak boleh digunakan dan segala keterangan didalamnya untuk menyokong saman pemula tidak boleh diterima. Tanpa keterangan Sunita, saman pemula plaintif tinggal sebagai suatu permohonan tanpa bukti sokongan.

[2] Peruntukan s. 8 ABK menunjukkan dengan jelas bahawa segala prosiding dalam Mahkamah di Semenanjung Malaysia hendaklah dijalankan dalam Bahasa Melayu. Seksyen 8 tersebut, bagaimanapun, memberi budibicara kepada Mahkamah untuk memerintahkan supaya prosiding dijalankan sebahagiannya dalam Bahasa Melayu dan sebahagiannya dalam Bahasa Inggeris setelah menimbang kepentingan keadilan dalam prosiding tersebut.

[2a] Maksud perkataan 'proceeding' walaupun tidak ditakrif dalam ABK telah ditafsirkan di bawah s. 3 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 ('AMK'). Makna 'proceeding' ini adalah terpakai kepada makna 'proceeding' di bawah s. 8 ABK kerana AMK adalah suatu Akta mengenai Mahkamah Tinggi dan ke atas. Jadi, 'all proceedings' di bawah s. 8 merangkumi prosiding dari peringkat awal sesuatu tindakan itu bermula sehinggalah kepada keputusan Mahkamah diberi – termasuk penggunaan afidavit – dan hendaklah di buat dalam Bahasa Melayu.

[3] Afidavit Sunita di lampiran 1, 7 dan 13 adalah juga cacat, dan cacat bukan pada bentuknya. Ia cacat dari awal lagi, kerana ia tidak terlebih dahulu memenuhi syarat pertama dengan membayar fee dan disetemkan. Kecacatan ini tidak boleh dibaiki atau diubati di bawah A. 41 k. 4 KMT 1980.

[Bantahan awal diterima; saman pemula ditolak.]

Kes-kes yang dirujuk:

American Express Bank Ltd v. Mohamed Toufic Al-Ozeir & Anor [1995] 1 CLJ 273 ***(dist)***

Rohana bte Ariffin v. Universiti Sains Malaysia [1988] 1 CLJ 559 ***(refd)***

Yomeishu Seizo Co Ltd & Ors v. Sinma Medical Products (M) Sdn Bhd [1996] 2 BLJ 142 ***(dist)***

Perundangan yang dirujuk:

Akta Bahasa Kebangsaan 1963/67, s. 8

Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980, A. 41 k. 4, A. 41 k. 10(2), A. 91 k. 1, A. 92 k. 1 Lampiran B butiran 64

Perlembagaan Persekutuan, Perkara 152

Akta Mahkamah Kehakiman 1964, s. 3

Sumber yang dirujuk:
Penggunaan Bahasa Melayu Dalam Mahkamah, YA Dato' Faiza Tamby Chik [1993] CLJ XXV

Bagi pihak plaintif - Alex De Silva & David Oh Kit Yan; T/n Skrine & Co
Bagi pihak defendan - Harjinder Singh; T/n Nordin Hamid & Co

Dilaporkan oleh Akbardin

PENGHAKIMAN

Nik Hashim J:

Latar belakang kes ini secara ringkasnya ialah pihak plaintif telah membayar kepada defendan sebanyak US$200,000 atas nama Tetuan Nordin bin Abdul Hamid untuk disimpan sebagai "earnest money" bagi maksud satu projek di Malaysia. Plaintif ialah sebuah syarikat yang diperbadankan di Hong Kong. Pihak plaintif menyatakan oleh kerana projek tersebut tidak dapat dilaksanakan dan menurut satu perjanjian, wang tersebut seharusnya dikembalikan kepada plaintif. Pihak defendan gagal berbuat demikian. Oleh itu, pihak plaintif melalui saman pemula memohon satu perintah supaya wang tersebut dikembalikan.

Sebelum pendengaran saman ini, Encik Harjinder Singh bagi pihak defendan, telah membangkitkan bantahan awal atas 4 perkara:

(1) Saman Pemula (Lamp. 2) tidak disokong dengan sebarang afidavit;

(2) Nama peguamcara "Timothy Siaw" yang mendeposkan afidavit bukan nama penuh beliau;

(3) Afidavit Sunita Ram Nandwani (Sunita) di Lampiran 1, 7 dan 13 tidak boleh digunakan kerana ia dalam bahasa Inggeris menyalahi s. 8 Akta Bahasa Kebangsaan 1963/67 (ABK) dan tidak disetemkan dengan fee yang berkenaan dan oleh itu, ia bertentangan dengan A. 41 k. 10(2) Kaedah-Kaedah Mahkamah Tinggi 1980 (KKMT).

(4) Notis pemfailan afidavit Sunita tidak diberi kepada defendan menyalahi A. 32 k. 13(1)(a) KKMT.

Tidak dinafikan bahawa semua afidavit Sunita di Lampiran 1, 7 dan 13 telah diikrarkan di Hong Kong dalam Bahasa Inggeris dan afidavit-afidavit ini dijadikan eksibit kepada afidavit-afidavit peguamcara-peguamcara pihak Tetuan Skrine & Co. iaitu Timothy Siaw dan David Oh Kit Yan yang difailkan bersekali dengan saman pemula. Terjemahan afidavit Sunita dalam Bahasa Melayu yang tidak diakui sah telah dimasuk dan ditandakan juga sebagai eksibit.

Setelah mendengar hujah-hujah kedua belah pihak mengenai bantahan awal (1) dan (2), saya telah tolak bantahan tersebut kerana ia tidak bermerit. Bagi bantahan (1), saya dapati saman pemula ada disokong dengan afidavit Timothy Siaw. Soalan samada afidavit Sunita adalah suatu afidavit yang sah dan boleh terima menurut peraturan yang sedia ada bagi maksud menyokong saman pemula adalah suatu perkara lain yang saya akan jawab apabila Mahkamah memutuskan bantahan (3). Bantahan (2) juga ditolak, kerana defendan gagal membuktikan sebaliknya bahawa Timothy Siaw ialah bukan seorang yang bernama sedemikian.

Encik Alex De Silva bagi pihak plaintif berhujah bahawa s. 8 ABK tidak terpakai kepada pliding seperti afidavit Sunita dalam kes ini, dan oleh itu, mengikut beliau afidavit Sunita adalah teratur dan memetik kes *American Express Bank Ltd. v. Mohamed Toufic Al-Ozeir & Anor.* [1995] 1 MLJ 160, yang mana prosidur yang sama telah digunakan oleh Tetuan Skrine & Co. yang memfailkan satu afidavit Elie J Baroudi, dalam Bahasa Inggeris di Singapura dan dimasukkan sebagai eksibit bersekali dengan terjemahannya dalam Bahasa Melayu yang tidak diakui sah kepada afidavit seorang peguamcara Skrine & Co. yang mengendalikan kes itu. Plaintif juga berhujah bahawa afidavit Sunita ialah suatu dokumen yang boleh disediakan dalam Bahasa Inggeris di bawah proviso kepada A. 92 k. 1 KKMT dan memetik kes *Rohana bte Ariffin v. Universiti Sains Malaysia* [1988] 2 MLJ 613 bagi menyokongnya.

Aturan 92 k. 1 KKMT memperuntukkan:

> 1. Apa-apa dokumen yang dikehendaki untuk kegunaan menurut kaedah-kaedah ini hendaklah dalam Bahasa Kebangsaan, dan boleh disertakan dengan terjemahannya dalam Bahasa Inggeris:
>
> > Dengan syarat bahawa apa-apa dokumen dalam Bahasa Inggeris boleh digunakan sebagai eksibit, dengan atau tanpa terjemahannya dalam Bahasa Kebangsaan.

Dengan peruntukan itu, jelas Lampiran 1, 7 dan 13 yang berupa afidavit Sunita itu, adalah suatu dokumen yang menyokong Saman Pemula. Oleh itu, dokumen-dokumen tersebut boleh dilampirkan dalam sesuatu tindakan sebagai kertas kausa.

Akan tetapi apakah sebenarnya jenis dokumen di Lampiran 1, 7 dan 13 itu? Adalah nyata sekali bahawa dokumen-dokumen di Lampiran 1, 7 dan 13 itu ialah bukan sebarang dokumen, malah ia adalah afidavit Sunita yang asal yang mengandungi keterangan bagi maksud menyokong Saman Pemula. Soalan genting perlu ditanya, ialah samada keterangan dalam afidavit-afidavit tersebut boleh terima (admissible)? Prosidur mengenai penggunaan afidavit asal dalam prosiding adalah diperuntukkan di bawah A. 41 k. 10(2) KKMT yang berbunyi:

(2) Sesuatu afidavit asal tidak boleh digunakan dalam mana-mana prosiding melainkan jika ia tidak terlebih dahulu disetemkan dengan fee yang berkenaan.

Manakala A. 91 k. 1 menetapkan:

Fee dan peratusan dalam Lampiran B hendaklah diambilkira dan dibayar dalam segala kausa dan perkara dalam Mahkamah Tinggi.

Menurut Lampiran B di bawah butiran "PEMFAILAN" nombor 64 KKMT fee yang dikenakan bagi pemfailan apa-apa dokumen ialah RM8. Afidavit dikenakan fee RM8 di bawah butiran 64 ini.

Afidavit-afidavit yang telah disetemkan dalam prosiding ini ialah afidavit Timothy Siaw dan David Oh Kit Yan, walhal pihak plaintif bergantung penuh kepada afidavit-afidavit Sunita yang asal dalam Bahasa Inggeris untuk menyokong Saman Pemulanya. Sunita tidak ikrarkan afidavit-afidavitnya di Lampiran 1, 7 dan 13 dalam Bahasa Melayu. Apa yang ada ialah terjemahan afidavit dalam Bahasa Melayu yang tidak diakui sah. Afidavit Sunita yang asal dalam Bahasa Inggeris bersekali dengan terjemahannya telah dengan sengajanya dimasukkan sebagai afidavit tanpa disetemkan dengan fee. Oleh kerana afidavit Sunita tidak disetemkan dengan fee terlebih dahulu dan fee yang telah dibayar atas pemfailan afidavit-afidavit Timothy Siaw dan David Oh Kit Yan tidak boleh dipanjangkan untuk meliputi afidavit Sunita yang merupakan satu afidavit yang tersendiri dan berasingan daripada afidavit-afidavit peguam-peguam tersebut, maka saya putuskan afidavit-afidavit Sunita di Lampiran 1, 7 dan 13 tidak boleh digunakan dan segala keterangan di dalamnya untuk menyokong saman pemula tidak boleh terima. Tanpa keterangan Sunita, Saman Pemula plaintiff tinggal sebagai suatu permohonan tanpa bukti sokongan. Dengan keputusan tersebut, bantahan awal empat defendan tidak perlu dijawab.

Sebelum mengakhiri kes ini, saya ingin menyentuh sedikit mengenai peruntukan s. 8 ABK yang hangat dihujahkan oleh kedua belah pihak di hadapan saya. Seksyen itu memperuntukkan:

Language of courts

8. All proceedings (other than the giving of evidence by a witness) in the Federal Court, the Court of Appeal, the High Court or any Subordinate Court shall be in the national language:

Provided that the Court may either of its own motion or the application of any party to any proceedings and after considering the interests of justice in those proceedings, order that the proceedings (other than the giving of evidence by a witness) shall be partly in the national language and partly in the English Language

'National language' atau bahasa kebangsaan di atas ialah Bahasa Melayu (Perkara 152 Perlembagaan Persekutuan)

Peruntukan di atas menunjukkan dengan jelas bahawa segala prosiding dalam Mahkamah di Semenanjug Malaysia hendaklah dijalankan dalam Bahasa Melayu. Akan tetapi s. 8 ABK memberi budibicara kepada Mahkamah bahawa Mahkamah boleh memerintahkan dengan sendirinya atau atas permohonan mana-mana pihak supaya prosiding itu dijalankan sebahagiannya dalam Bahasa Melayu dan sebahagiannya dalam Bahasa Inggeris selepas Mahkamah menimbangkan kepentingan keadilan dalam prosiding tersebut (Sila lihat "Penggunaan Bahasa Melayu dalam Mahkamah oleh YA Dato' Faiza Tamby Chik [1993] 4 CLJ.XXV).

Makna perkataan "proceeding" tidak pula ditakrifkan dalam ABK. Tetapi istilah itu ditafsirkan di bawah s. 3 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 (AMK) yang berbunyi:

> "Proceeding" means any proceeding whatsoever of a civil or criminal nature and includes an application at any stage of a proceeding.
> (Penekanan diberi).

Pada hemat saya, makna "proceeding" itu terpakai juga kepada makna "proceeding" di bawah s. 8 ABK kerana AMK ialah suatu Akta mengenai Mahkamah Tinggi dan ke atas. Jadi, "all proceedings" di bawah s. 8, pada pandangan saya, merangkumi segala prosiding dari peringkat awal sesuatu tindakan itu bermula sehinggalah kepada keputusan Mahkamah diberi – hendaklah dalam Bahasa Melayu, termasuklah penggunaan afidavit.

Per curiam No. (1) yang dinyatakan oleh YA V.C. George H dalam *Yomeishu Seizo Co. Ltd. & Ors. v. Sinma Medical Products (M) Sdn. Bhd.* [1996] 2 MLJ 334 mengenai pemakaian proviso s. 8 ABK, dalam pandangan saya, tidak terpakai dalam kes ini kerana di dalam kes itu, YA Hakim V.C. George telah menekankan soalan kepentingan keadilan lebih utama daripada penggunaan Bahasa Melayu secara lisan sepenuhnya oleh peguam semasa menjalankan perbicaraan dalam Mahkamah.

Mengenai hujah pihak plaintif yang menyatakan amalan yang sama telah dilakukan oleh pihak Skrine & Co. dalam kes *American Express* di atas, pandangan saya ialah bantahan serupa kes ini tidak dibangkitkan dalam kes itu. Oleh itu, kes itu tidak memutuskan isu yang serupa; jadi kes *American Express* tidak berkaitan dan terpakai dalam kes ini.

Pihak plaintif dalam hujah bertulis yang dikemukakan selanjutnya mengatakan afidavit Sunita tidak cacat dan boleh diubati di bawah A. 41 k. 4 KKMT yang berbunyi.

Sesuatu afidavit boleh, dengan kebenaran Mahkamah, difailkan atau digunakan sebagai keterangan walaupun terdapat apa-apa luar aturan pada bentuknya. (Penekanan diberi)

Afidavit Sunita di Lampiran 1, 7 dan 13 adalah cacat bukan pada bentuknya. Ia cacat dari awal lagi, kerana ia tidak terlebih dahulu memenuhi syarat pertama dengan membayar fee dan disetemkan. Kecacatan ini tidak boleh di baiki. Sesungguhnya, pihak plaintif dengan penuh kesedaran dan sengaja memasukkan afidavit yang tidak sah itu dalam saman pemula. Beliau menanggung risikonya dengan berbuat demikian. Pihak plaintif juga cuba mengatakan bahawa pihak defendan tidak mengalami apa-apa prejudis jika Mahkamah ini membenarkan penggunaan afidavit-afidavit Sunita. Pada fikiran saya, soalan prejudis tidak timbul kerana afidavit-afidavit Sunita adalah tidak sah *ab initio* lagi dan tidak boleh digunakan dalam prosiding ini, dan Mahkamah tidak boleh mengubati kecacatan yang sudah melampaui tahap pembaikan.

Pihak plaintif juga dalam usaha untuk memulihkan afidavit-afidavit Sunita di Lampiran 1, 7 dan 13, mengingatkan Mahkamah jika Mahkamah enggan mengubati kecacatan yang ada, akibatnya adalah syarikat-syarikat asing akan mengalami kesusahan bila syarikat-syarikat tersebut ingin menguatkuasakan hak-hak mereka di Malaysia; dan ini akan mempengaruhi keinginan syarikat-syarikat luar negeri dari berniaga di Malaysia kerana kesukaran bagi pihak mereka, sebagai contoh, untuk mengikrarkan suatu afidavit dalam Bahasa Melayu. Respons singkat saya kepada kata-kata itu ialah Malaysia ialah sebuah negara yang sudah lama berdaulat dan mempunyai undang-undang dan peraturannya sendiri. Undang-undangnya terpakai sama rata baik kepada syarikat-syarikat asing mahupun kepada syarikat-syarikat dalam negeri. Adalah bukan tujuan sesuatu undang-undang diluluskan untuk menyusahkan sesiapa. Namun begitu, undang-undang dan peraturan negara tidak boleh dipermudahkan semata-mata untuk melayan kesenangan syarikat-syarikat asing. Peraturan yang terlibat dalam kes ini, iaitu mengenai afidavit dan penggunaan Bahasa Melayu, adalah suatu perkara yang mudah dan senang untuk dipatuhi; tetapi ia disengajakan tidak diikuti. Dalam hal ini, siapa yang patut dipersalahkan? Undang-undang dan peraturan hendaklah dihormati dan dipatuhi dengan sepenuhnya. Dalam kes ini, plaintif sengaja gagal mematuhinya. Oleh yang demikian, tidak ada sebab mengapa Mahkamah seharusnya melonggarkan penggunaan Bahasa Melayu sepenuhnya.

Atas alasan-alasan tersebut di atas, saya terima bantahan awal (3) pihak defendan, dan memutuskan bahawa afidavit Sunita di Lampiran 1, 7 dan 13 tidak boleh digunakan dan keterangannya tidak boleh terima untuk menyokong

saman pemula. Tanpa bukti sokongan, perintah seperti dipohon dalam saman pemula tidak dapat diberikan. Oleh yang demikian, saya tolak saman pemula plaintif dengan kos.

a

b

c

d

e

f

g

h

i